

Нормативне забезпечення містить чітке визначення тільки поняття «курсові різниці», але вони згруповані тільки за видами діяльності: курсові різниці операційної та неопераційної діяльності. У вітчизняній нормативній літературі також відсутнє поняття «нереалізовані курсові різниці», але у звітній формі №3-н «Звіт про рух грошових коштів (непрямим методом)» є показник «збиток (прибуток) від нереалізованих курсових різниць», що передбачає їх визначення та розрахунок. Натомість МСБО (7) дає досить приблизне визначення: «нереалізовані прибутки та збитки, які виникають від змін валютного курсу, не є грошовими потоками. Проте вплив змін валютного курсу на грошові кошти та їх еквіваленти, які утримуються в іноземній валюті або підлягають виплаті в іноземній валюті, відображається в звіті про рух грошових коштів з метою узгодження грошових коштів та їх еквівалентів на початку і в кінці періоду. Ця сума подається окремо від грошових потоків від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності й містить курсові різниці, якщо вони були, коли рух грошових коштів визначався за курсом обміну валют на кінець періоду», яке можливо прирівняти до визначення поняття «нереалізовані курсові різниці» [4].

Таким чином, можна зробити висновок, що в бухгалтерському обліку виникають питання з відображення валютних коливань, які варто поділяти на курсові та сумові різниці. Також у вітчизняній нормативній літературі треба навести визначення поняття «нереалізовані курсові різниці». Це за своєю економічною сутністю надасть можливість підвищити інформаційно-аналітичну функцію обліку і стане основою прогнозування результатів впливу валютних коливань на результати діяльності підприємства.

Список використаних джерел: 1. Демчук Т. П. Облік валютних різниць на підприємстві при здійсненні операцій з іноземною валютою. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. 2009. Вип. 4. С. 333–341. 2. Галещук С. М. Облік і аналіз операцій в іноземній валюті: автореф. дис. ... канд. ек. наук: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності)» / Тернопільський нац. екон. ун-т. Тернопіль, 2015. 20 с. 3. Коблянська Г. Ю. Облік та аудит експортно-імпортних операцій підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності)» / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2008. 23 с. 4. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 7 (МСБО 7) «Звіт про рух грошових коштів». 2012. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_019. 5. Смірнова І. В., Смірнова Н. В. Вплив зміни валютних курсів на фінансову звітність: аналіз закордонного та вітчизняного досвіду. *Проблеми і перспективи розвитку підприємництва*. 2014. № 2(1). С. 127–133. URL: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=pirpr_2014_2\(1\)_28](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=pirpr_2014_2(1)_28). 6. Чирка Д. М., Поплавська А. А. Курсові різниці як наслідок коливання валютних курсів: обліковий аспект. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2011. С. 385–392.

УДК 657.6

Л. Ю. Рублевська, студентка

Науковий керівник: **Л. Л. Рублевська**, викладач

Сосницький сільськогосподарський технікум бухгалтерського обліку, смт. Сосниця, Україна

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ТВАРИН НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Ключові слова: інвентаризація, біологічні активи, інвентаризаційний опис.

До специфічних об'єктів обліку в сільському господарстві, яких не має жодна галузь національної економіки, належать біологічні активи тваринництва. Згідно з Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 30 біологічний актив – тварина або рослина, яка в процесі біологічних перетворень здатна давати сільськогосподарську продукцію та/або додаткові біологічні активи, а також приносити в інший спосіб економічні вигоди [3]. Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», для підтвердження правильності та достовірності даних бухгалтерського обліку та звітності, передбачено проведення підприємствами, їх об'єднаннями та госпрозрахунковими організаціями незалежно від форм

власності інвентаризації майна, коштів і фінансових зобов'язань [4]. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань (наказ Мінфіну від 02.09.14 р. № 879) визначає, що інвентаризація поточних біологічних активів тваринництва проводиться не рідше одного разу на рік протягом трьох місяців до дати річного балансу (з 1 жовтня до 31 грудня) [2].

Відповідно до Методичних рекомендацій з інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів, розрахунків та незавершеного виробництва сільськогосподарських підприємств (додаток до листа Міністерства аграрної політики України 04.12.2003 № 37-27-12/14023) дорослу робочу і продуктивну худобу заносять в інвентаризаційні описи (ф. N Інв.-8сг), де зазначають: номер, кличку, породу, вгодованість, рік народження, живу масу та балансову вартість. Свиней (кнурів і маток) і особливо цінні породи овець та інших тварин включають в описи індивідуально. Інших тварин основного стада, що обліковують груповим методом, включають в опис за статеві-віковими групами, зазначаючи кількість голів і живу масу по кожній статеві-віковій групі (крім коней, верблюдів, ослів, оленів і собак, по яких вага не вказується).

На кожен вид тварин (ВРХ, свині, вівці, коні та ін.) в описах виділяють окремих розділ. Групуєть інвентаризаційні описи в розрізі окремих ферм, бригад і матеріально відповідальних осіб.

Молодняк великої рогатої худоби, коней заносять в інвентаризаційні описи індивідуально із зазначенням інвентарних номерів, кличок, породи й інших даних.

Молодняк свиней, овець, кіз, птиці та інші види тварин, що враховуються груповим методом, включаються до описів згідно зі статеві-віковими групами та рахунків аналітичного обліку із зазначенням кількості голів і живої маси по кожній групі тварин.

При інвентаризації тварин, які не мають присвоєних інвентарних номерів або з повторюваними номерами, а також з номерами, що не належать цьому підприємству, виділяють в окреме приміщення для встановлення їхньої належності та складають окремих інвентарний опис.

Інвентаризацію бджолосімей і кормових залишків меду у вуликах проводять два рази на рік – весною і восени. Інвентаризацію бджолосімей весною проводять, коли температура повітря не нижче +15 °С (у тіні). Восени інвентаризацію проводять після закінчення збору нектару бджолиними сім'ями. При огляді бджолиних сімей встановлюють номер вулика, кількість рамок меду, силу сім'ї тощо.

Запаси меду в сім'ях визначають зважуванням сотів або за зайнятою медом площею сотів. Силу бджолиної сім'ї визначають за кількістю рамок, зайнятих бджолами, у перерахунку на повну рамку. Слабі і хворі бджолосім'ї підлягають вибракуванню.

Кожного місяця для забезпечення оперативного контролю за збереженням поголів'я, інвентаризаційній комісії слід проводити перерахунок наявного поголів'я дорослих тварин та тварин на вирощуванні та відгодівлі.

Перерахунок тварин проводиться в місцях знаходження тварин, у приміщеннях, у літніх таборах, на вигульних площадках. Перерахунок великої рогатої худоби, що перебуває на безприв'язному утриманні, проводиться шляхом перегону із одного місця в інше, прохід для перегону повинен бути таким, щоб через нього проходила одна тварина.

Перерахунок свиней бажано проводити після годівлі тварин по кожному станку окремо.

Перерахунок овець проводиться за допомогою станка, збитого з дощок, для проходу однієї вівці, через який проганяють усе поголів'я.

Перерахунок птиці, що утримується в клітках, проводиться шляхом перерахунку птиці в кожній окремих клітці з подальшим підсумовуванням. При утриманні птиці на підлозі перерахунок проводиться шляхом перегону або перенесення птиці в окреме приміщення.

Результати перерахунку записують до інвентаризаційного опису (ф. N Інв.-8сг), один примірник якого здають у бухгалтерію [1].

Порівнюючи фактичне поголів'я із даними обліку, виявляють лишки чи нестачу тварин; про причини цього матеріально-відповідальні особи повинні дати письмові пояснення.

Важливе значення має перевірка умов утримання і догляду за тваринами, дотримання технології виробництва продукції тваринництва. Оглядаючи ферми, перевіряючи виявляють забезпеченість тварин приміщеннями, засобами механізації та іншим обладнанням, їх справ-

ність і рівень використання, наявність вигульних майданчиків, родильних відділень тощо. Одночасно перевіряють дотримання необхідних параметрів мікроклімату в тваринницьких приміщеннях, оскільки від цього значною мірою залежать стан здоров'я тварин, їх продуктивність, якість продукції; раціони і правильність годівлі, своєчасність бонітування й вибракування тварин, осіменіння (парування), переведення із групи в групу; організацію робіт з одержання приплоду і догляду за ним; забезпечення активного моціону відповідних груп і видів тварин; дотримання способів утримання худоби та птиці. Узгодження здійснення технологічного й економічного контролю підвищує його ефективність.

Таким чином, проведення інвентаризації дозволяє вчасно й ефективно вирішити багато проблем у діяльності сільськогосподарських підприємств і забезпечує одержання повної, достовірної та неупередженої інформації про наявність і стан активів, власного капіталу та зобов'язань.

Список використаних джерел: 1. Методичні рекомендації з інвентаризації основних засобів, нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів, розрахунків та незавершеного виробництва сільськогосподарських підприємств (додаток до листа Міністерства аграрної політики України 04.12.2003 № 37-27-12/14023). URL: <http://zakon.rada.gov.ua/rada/show/ru/v1402555-03>. 2. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: затв. наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014 р. № 879. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1365-14>. 3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи» від 20.10.999 року. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/z1456-05>. 4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 р. № 996-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

УДК 336.71

Т. С. Черненко, магістр кафедри обліку і оподаткування

Науковий керівник: **В. С. Негоденко**, доцент кафедри обліку і оподаткування
Міжнародний університет фінансів, м. Київ, Україна

ЗНАЧУЩІСТЬ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Ключові слова: фінансовий результат, комерційні банки, прибуток (збиток).

Конкурентоспроможність банківських установ у ринкових умовах господарювання великою мірою залежить від отриманих фінансових результатів. Спроможність дієво впливати на процеси їх формування, справедливий розподіл з метою мобілізації власних банківських ресурсів виступає своєрідним індикатором і критерієм успішності управління банком.

З економічного погляду фінансовий результат – це доходи банку за вирахуванням витрат. Отже, забезпечення позитивного значення фінансового результату перебуває серед основних завдань при реалізації пріоритетів діяльності банку. Йдеться про ефективні важелі управління, в основі яких – процеси формування доходів в обсягах, що перевищуватимуть витрати. Реальність виконання цих завдань знаходиться в площині ведення прибуткової діяльності.

Проблема формування фінансових результатів, створення дієвих механізмів їх обліку, аналізу й аудиту з метою забезпечення реальних конкурентних переваг банку на ринку банківських послуг залишається важливою й актуальною з погляду як теорії, так і практичної діяльності.

Показники доходів, витрат і фінансових результатів відіграють роль ключових індикаторів фінансової стійкості та стабільності банку.

Система комерційних банків охоплює всі сфери ринкової економіки, а саме виробництво, розподіл, обмін і споживання, і є невід'ємною складовою діяльності як фізичних, так і юридичних осіб.

Діяльність комерційних банків аналізують як у масштабах країни, тобто на макрорівні, так і в масштабах окремих банків, тобто на мікрорівні. Проведення аналізу банківських операцій на макрорівні необхідне Національному банку України для вивчення та прогнозування ситуацій на фінансовому та кредитному ринках країни, стійкості та надійності як банківської системи загалом, так і окремих банків, їх груп по різних регіонах, контролю за виконанням банками встановлених стандартів і нормативів, а також визначення основних напрямів гро-